இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX*, பதிப்பு *22*, ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

திருக்குறளில் அறநெறிச் சிந்தனைகள்

முனைவர்.அ.மரிய செசிலி
முதல்வர்
டாக்டர் சிவந்தி ஆதித்தனார்
ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம்,
திருச்செந்தூர்

முன்னுரை:-

மனித சமுதாயத்துக்கு பெரிதும் பயன்தரும் அறநெறிச் சிந்தனைகளைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் சுவைபடக் கூறுவதில் ஒப்புயர்வற்ற அறநூலாகத் திகழ்வது திருக்குறள். இனம், மொழி, நர்டு என்னும் எல்லையைக் கடந்து மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்தி மேம்படுத்தும் ஈடு இணையற்ற
ஓர் அறநூல். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மனிதனுக்கும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் புதிய தலைமுறையினருக்கும் வழிகாட்டும் சீர்மிகு அறநூல்.

> **“என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினும்**
> **நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்றும் நீர்மைய தாய்க்குன்றாத**
> **செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர் போஎ்ம்**
> **மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்”**

என்று கற்பகத்தருவாம் திருக்குறளை, திருவள்ளுவமாலை புகழ்ந்துள்ளது. வள்ளுவரின் அறக்கருத்துக்கள் “தமிழனுக்குரியது” என்னும் நிலையை கடந்து “உலகத்தாருக்குரியது” என்றுணர்ந்த பாரதி,

> **“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து**
> **வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”**

எனப் புகழ்ந்துரைத்தார், வள்ளுவப் பொருட்சிறப்பை அறிந்த மதுரைத்தமிழ் நாகனார் “ எல்லா பொருளும் இதன்பால் உள” என்று தெளிந்துரைத்துள்ளார். உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளில் அறியலயாகும் பன்முக அறங்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அறம் - வரையறை:-

“அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கின ஒழிதலும் ஆம். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறம் என எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது” என்பார் பரிமேழலகர். “அறம் என்ற சொல்லுக்கும் தமிழில் எட்டுவகையான பொருள்கள் வழங்கி வருகின்றன. பொதுவாக அது நற்பண்பு அல்லது ஒழுக்கம் என்ற பொருளிலேயே பெரும்பாலும் தமிழ் இலக்கியங்களில் வழங்கப் பெற்றிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அறம் உணர்த்தும் இப்பொருள் அறவியற் சொற்பொருள் வகையைச் சேர்ந்ததாகும். இப்பொருள் மட்டுமல்லாமல் வழக்கம், நீதி, கடமை, புண்ணியம், ஈகை, அறக்கடவுள், சமயம் என்று பல்வேறு பொருள்களிலும் அறம் என்னும் சொல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது”. “மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே

– முழுநிறை வடிவமே – அறம் என்று கூறுவர்'' என்கிறார் க.த. திருநாவுக்கரசு அறம் என்பதற்கு 'அறுத்தல்' என்று கொண்டு விளக்கம் தருவர் சிலர். ''அறம் என்னும் சொல் அறு என்னும் முதனிலை அடியாகப் பிறந்து தீவினையை அறுப்பது எனப் பொருள்படும். தீவினையை அறுப்பது அறம் என்பது சரி. ஆனால் நல்வினை ஆற்றலும் அறமல்லவா?

அறம், அருள்,அறிவு,அன்பு - இவை நான்கும் 'பொருந்தி நிற்றல்' கலத்தல் என்று பொருள் தரும்படி 'அல்' என்ற வேர்ச்சொல்லடியிற் பிறந்தவை என்பது செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகர முதலியாற் புலப்படுகிறது. இவ்வடிப்படையில் அறம் என்பது நன்னடத்தையில் பொருந்திநிற்றல் எனலாம்.

அறநெறிப்பட்ட வாழ்க்கை:-

மனித மனங்களை விரிவுபடுத்தி, அறவழிப்பட்ட வாழ்க்கையை உருவாக்குவது திருக்குறளின் நோக்கமாகவும் உள்ளது. மனமாசின்றி வாழும் வாழ்க்கை சிறப்புடையது. அதுவே அறங்களில் முழுமையான மனிதவாழ்க்கை நெறி என்கிறார். அடிப்படை அறங்களுக்கு நெஞ்சன்றோ களம் என்கிறார்.

''மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற''.

என்னும் குறட்பா இதனை உணர்த்துகிறது.

வள்ளுவரின் அறக்கோட்பாடு:-

''அறிவே நற்பண்பு''என்பார் சாக்ரடீசு. அவர் வழிவந்த பிளாட்டோ, அறிவு துணிவு, அடக்கம், நீதி என்று நான்கு சொன்னார். வள்ளுவர் கூறுவது இரண்டு. அவை அன்பும் அறிவும். அன்பும் அறிவும் ஒருங்கிணைகின்ற போது தான் அறம் முழுமையடைகிறது என்பது வள்ளுவர் கருத்து. ''அறம் செய்தற் பொருட்டு நிறைவடைதல்'' என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தனிமனிதனை வழிநடத்த வினைகிறார் வள்ளுவர். அன்பை வேராகவும், அறிவை நீராகவும் கொண்டது வள்ளுவம், எல்லா அறங்களுக்கும் மூலப்பண்புகளாக அன்பையும் அறிவையும் விதித்தார்.திருவள்ளுவர் அறத்துப்பாலை முதலில் வைத்து பொருட்பாலையும், காமத்துப்பாலையும் அடுத்தடுத்து வைத்திருப்பதிலிருந்து அறத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர முடிகிறது.

அன்புடைமை:

அன்போடு கூடியதுதான் அறம். அன்பு இல்லாத அறம் வெயிலில் காய்ந்து அழியும் புழுப்போல் அழிந்துபோகும். அன்பு என்பது அறத்திற்கு மட்டுமன்று மறத்திற்கும் அன்பு தேவை. இராவணன் இராமபிரானோடு போர் செய்யும்போது, இராமனால் இராவணனின் போர்ப்படை அழிக்கப்படுகிறது. படை இழந்து தனித்து நின்ற இராவணனைப் பார்த்து, நீ தனித்து உள்ளாய் உன்னோடு போர் செய்தல் மறம் அன்று என்று அன்போடு கூறி, **''இன்று போய் நாளை நின் படையோடு வருக''** என்று கூறினார்.

''அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அ∴தே துணை'' (குறள் : 76)

பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை நாயே, பேயே என்று திட்டாது அன்பு வார்த்தைகளைக் கூறி வளர்த்தால் குழந்தைகள் மனத்தூய்மை பெற்று உடல்நலம் பெற்று உயர்வார்கள் என்பதற்காகத்தான் இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கை துணைநலம், மக்கட்பேறு அதற்கு அடுத்து அன்புடைமை என்ற அதிகாரத்தை வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் அன்பு காட்டிப் பாடங்களை சொல்லித் தந்தால் மாணவர்களிடம் அறிவு வளரும். அவர்கள் தனக்குச் சொல்லி தந்த அசிரியர்களிடம் பற்றும் உண்டாகும். சமுதாயம்

முன்னேற வேண்டுமானால் மனிதர்களிடம் உள்ள தீய குணங்களை நீக்கி பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்ட வேண்டும். அன்புதான் மனிதனை மனிதனாக்குகிறது. அன்பு வழியை பின்பற்றினால் நாம் எத்தகைய துன்பத்தையும் வென்றிடலாம். அத்தகைய அன்பில்லாத ஒருவனை வள்ளுவர் எலும்புக் கூட்டின் மீது தோல் போர்த்தப்பட்ட வெற்று உடம்பு என்கிறார். இதனை,

“அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு” (குறள் : 80)

ஒழுக்கமுடைமை:

இல்லறவியலில் ஒரு அதிகாரமாக திகழக் கூடியது ஒழுக்கம் உடைமை ஆகும். ஒழுக்கமுடைமை அதிகாரம் மானுடம் சமூக மேம்பாடு அடைவதற்கு உண்டான வழிகளைக் கூறும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்” (குறள் : 131)

என்ற குறட்பாவில் ஒருவருக்கு உயிரைவிட மேலானது ஒன்றும் இல்லை எனலாம். உயிரானது இன்பத் துன்பங்களை மாறிமாறி அனுபவிக்கிறது. உயிரை விட மேலான பொருள் ஒன்று உண்டெனில் ஒழுக்கத்தை கூறலாம். ஒழுக்கம் என்பது மானுட பிறப்பதற்கே உரிய ஒன்றிய நலம் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவன் மேம்பாடு அடைகிறான்.

“ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்” (குறள் : 133)

ஒருவன் உயர்ந்த குடியில் பிறப்பதால் அவன் சிறந்த பண்பு உடையவன் என்றும், தாழ்ந்த குடியில் பிறப்பதால் ஒருவனை தீய பண்புகள் உடையவன் என்றும் கூற முடியாது. ஒருவன் எப்படியிருப்பினும் அவன் ஒழுக்கத்தை கடைப்பிடித்தால் உயர்ந்தவன் ஆகவே கருதப்படுகிறான். ஒழுக்கத்தை வருந்தியும் போற்றிக் காக்க வேண்டும். பலவற்றையும் ஆராய்ந்து போற்றித் தெளிந்தாலும் அந்த ஒழுக்கமே வாழ்க்கையில் துணையாக விளங்கும் என்ற கருத்தை தம் குறள்வழி சிறப்பாய் விளக்குகிறார்.

“பரிந்துஓம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்துஓம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை” (குறள் : 132)

இல்வாழ்க்கை:

மனித வாழ்வில் முதலில் பின்பற்றத்தக்கது இல்லற நெறி ஆகும். இதனை,

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்” (குறள் : 50)

இவ்வுலகில் நல்ல முறையில் இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபடுபவன் தேவலோகத்தில் உள்ள தேவர்களுக்கு ஒப்பாக கருதப்படுவான் என்பதை உணர்த்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

விருந்தோம்பல்:

திருக்குறளில் விருந்தோம்பல் பற்றி கூறுவதற்கு வள்ளுவர் விருந்தோம்பல் என்ற அதிகாரத்தை படைத்துள்ளார். அதிகாரத்தின் மூலம் விருந்து பற்றியும் விருந்து அளிக்கக் கூடிய மக்களின் பண்புகளைப் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு” (குறள் : 81)

என்ற குறளின் மூலம் இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபடக்கூடியவர்கள் பொருளை சேமிப்பது மட்டுமல்லாமல், விருந்தினர்களுக்கு விருந்து அளிக்க வேண்டும் என்ற

பதிவினை மக்களுக்கு எடுத்தியம்புகிறார். வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரை இன்முகத்துடன் உபசரித்து அவர்களுக்கு விருந்தளிக்க வேண்டும். விருந்து அளிக்கும்போது நம் முகம் சிறிதேனும் வாடி இருந்தால் விருந்தினர்களின் முகமும் வாடும் என்பதை,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து” (குறள் : 90)

என்ற குறளின் வழி வள்ளுவர், அனிச்ச மலர் ஆனால் அது எப்படி முகர்ந்தவுடன் வாடிவிடும் அதுபோல் நம் முகத்தில் சிறிது மாற்றம் ஏற்படும். இதனால் வரும் விருந்தினரின் முகமும் வாடும் என்ற கருத்தினை எடுத்துரைக்கிறார்.

உயிர் கொல்லாமை:

எந்த ஒரு உயிரையும் கொலை செய்யாது, புலால் உண்ணாது வாழ்பவர்களை இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா உயிர்களும் கைகூப்பி வணங்கும் என்று கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைக்கூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்” (குறள் : 260)

என்ற குறள் புலால் மறுத்தலை வலியுறுத்துகிறது. நெய் முதலிய பொருள்களை வேள்வியில் செய்யும் யாகத்தால் விளையக் கூடிய நன்மை விட அதிகமான நன்மை, ஒரு உயிரை கொல்லாது இருப்பதின் மூலம் விளைகிறது என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

ஆசையை விடுதல்:

மனித வாழ்வின் அடிப்படையானது ஆசை எனலாம். தனிமனித பேராசை தான் நாட்டில் தலை விரித்தாடும் அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் எனலாம். லஞ்சம், ஊழல் போன்ற அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் அடிப்படை காரணம் எனலாம். எல்லாவற்றையும் தானே அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசைதான் ஒருவனை அழிவு பாதைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது.

“அவாவில்லார்க் கில்லாகும் துன்பம.ஃ. துண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்” (குறள் : 368)

என்ற குறள் பேராசைப்பட்டோருக்கு துன்பங்கள் தொடர்கதையாகும் என்ற எச்சரிக்கையை விடுத்தது போல அமைகின்றது.

கல்வி:

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக” (குறள் : 391)

கல்வி இன்றைய வாழ்விற்கு அவசியமான ஒன்றாகும். ஆதலால் அனைவரும் கல்வி கற்க வேண்டும். கற்கும் நூல்களை குற்றமறக் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு கற்ற பிறகு அதனை தன் வாழ்வியலில் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

வாய்மை:

வாய்மையைச் சிறந்த அறம் எனப் பறைசாற்றிக் கீழ்வரும் குறள்களால் வாய்மைக்குக் கீழெல்லையும் பொய்மைக்கு மேலெல்லையும் குறிக்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல்” (குறள் : 291)
“பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த

நன்மை பயக்கும் எனின்” (குறள் : 292)

இனியவை கூறல்:

நம்முடைய இனிய சொற்கள் பாவத்திற்கு கழுவாயாக அமையும் அறத்திற்கு சமமானது என்பதை,

“அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்” (குறள் : 96)

என்ற குறள்வழி சுட்டுகிறார்.

செய்ந்நன்றி மறவாமை:

மற்ற உயிர்களிடம் இருந்து மனிதனை தனிமைப்படுத்திக் காட்டுவது அவனுடைய ஆறாவது அறிவுதான். அவர் இவனது நல்ல வி'யங்களை பகுத்து அறிந்து கொள்வதற்கு தான் இறைவனால் படைக்கப்பட்டது. மனிதன் போற்ற வேண்டிய செயல்பாடுகளில் ஒன்றுதான் நன்றி மறவாமை ஆகும். ஏனெனில் எவ்வகை பாவம் செய்து அதிலிருந்து மீள்வதற்கு எந்த வழியும் இல்லை எனலாம்.

“காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது” (குறள் : 102)

என்ற குறட்பாவில் நாம் துன்பப்படும் காலத்தில் நமக்கு உதவி செய்தவர்களை உடலில் உயிர் உள்ளளவும் மறத்தல் கூடாது என்பதை இக்கருத்துக்கள் உணர்த்துகின்றன. ஆனால் இன்று உயிர் கொடுத்து, உரு கொடுத்து, உணவு ஊட்டி வளர்த்து ஆளாக்கிய பெற்றோரை பாரமாக கருதும் அவலநிலை பெருகி வருகிறது. செய்ந்நன்றி மறந்த நிலையை தான் இன்றைய முதியோர் இல்லங்கள் நினைவுட்டுகின்றன. இன்றைய சூழலில் மனிதர்களிடம் வளர வேண்டிய பண்புகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

முடிவுரை:

சமூகத்தில் அறப்பண்பு வளர வேண்டும். அன்புடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, இல்வாழ்க்கை, விருந்தோம்பல் பண்பு, உயிர் கொலை செய்யாமை, ஆசையை விடுதல், கல்வி, வாய்மை, இனியவை கூறல், செய்ந்நன்றி மறவாமை முதலிய அறச்சிந்தனையை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் நம் வாழ்வு சிறந்து விளங்கும் என்பதை வள்ளுவரின் வாக்கு மூலம் உணர முடிகிறது. இச்சமூகத்தில் நம் வாழ்வு சிறப்பாக அமைவதற்கு வள்ளுவம் காட்டும் இவ்வழிமுறைகளை கடைபிடித்தால், நம் வாழ்வு கலங்கரை விளக்கமாக ஒளிரும் என்பது வெள்ளிடைமலை.